Рекурентні рівняння. Принцип коробок Діріхле. Принцип включеннявиключення.

Означення рекурентного рівняння

Рекурентне рівняння (рекурентне співвідношення) — називається формула виду $a_{n+1} = F(a_n, a_{n-1}, \dots, a_{n-k+1})$, де F деяка функція від k аргументів, яка дозволяє обчислити наступні члени числової послідовності через значення попередніх членів. Таким рівняння (співвідношення) описується залежність n-ого елемента послідовності від попередніх елементів цієї числової послідовності.

Розв'язком рекурентного рівняння є формула по якій можна знайти a_n підставивши у неї лише саме n. Тобто у цій формулі, немає залежності від попередніх елементів, а існує лише залежність від самого значення n.

Для більш наглядного пояснення наведемо приклад:

$$a_n=a_{n-1}+2{\rm a}_{n-2}, n=2,3\dots,a_0=2,a_1=7.$$
 Його розв'язок — послідовність $a_n=3\cdot 2^n-(-1)^n.$ Справді,
$$a_0=3-1=2,\\ a_1=6+1=7,\\ a_{n-1}+2{\rm a}_{n-2}=3\cdot 2^{n-1}-(-1)^{n-1}+2\cdot 3\cdot 2^{n-2}-2\cdot (-1)^{n-2}=\\ =3\cdot 2^{n-1}-(-1)^{n-1}+3\cdot 2^{n-1}+2\cdot (-1)^{n-1}=\\ =2\cdot 3\cdot 2^{n-1}+(-1)^{n-1}=\\ =3\cdot 2^n-(-1)^n=a_n.$$

Розглянемо дві задачі, що приводять до рекурентних рівнянь.

Числа Фібоначчі. Цю задачу дослідив у XIII ст. Леонардо Пізанський. Відомий як Фібоначчі. Молоду різностатеву пару кролів завезли на острів. Після досягнення двомісячного віку кожна пара щомісяця дає приплід - нову пару. Потрібно визначити кількість пар кролів на острові через n місяців.

У перший місяць на острові буде лише 1 пара. Очевидно, що і в другому місяці залишиться та ж пара, оскільки ця пар ще не дала приплоду. Звідси $a_1=1, a_2=1,$ $a_3=2$ - (І пара + І приплід), $a_4=3$ - (І пара + І і ІІ приплід, (І приплід - стає ІІ парою), $a_5=5$ - (І і ІІ пара + ІІ і ІІІ приплід І пари і І приплід ІІ пари)... Можна побачити закономірність $a_n=a_{n-1}+a_{n-2}$,а й справді кількість пар у n місяці буде становити сумі кількості пар у попередньому місяці і кількості новонароджених у т — 2 місяці.

Отже, $a_n = a_{n-1} + a_{n-2}$, з початковими умовами $a_0 = 0$ і $a_1 = 1$. Члени послідовності (a_n) називаються числами Фібоначчі.

Задача про многокутник. У коло вписано правильний 2n-кутник. Скількома способами можна попарно з'єднати його вершини так. щоб отримані відрізки не перетинались?

Припустимо, що x_n (І припущення) - кількість способів з'єднання, а точки з'єднання назвемо $A_1, A_2, A_3, \dots A_{2n}$. Точку A_1 можна з'єднати тільки з $A_2, A_4, \dots A_{2n}$ оскільки тільки при такому з'єднанні утворена хорда буде поділяти остачу точок так, що по кожну сторону від хорди у нас буде парна кількість не з'єднаних точок, а це нам потрібно для подальшого попарного з'єднання. Якщо позначити кількість точок по одну сторону від хорди 2k-2- згідно з І припущенням цю кількість точок можна з'єднати x_{k-1} способами, а кількість точок по іншу сторону від хорди буде становити 2(n-k)- відповідно кількість комбінацій з'єднань становитиме x_{n-k} . Згідно з правилом добутку кількість способів попарного з'єднання, коли A_1 з'єднано з A_{2n} , дорівнює $x_{n-k} \cdot x_{k-1}$. Параметр k може набувати значень $1, 2, \dots n$.

Отже, як висновок маємо:

$$x_n = x_{n-1} + x_{n-2} \cdot x_1 + \dots + x_{n-k} \cdot x_{k-1} + \dots + x_1 \cdot x_{n-2} + x_{n-1}.$$
 (1)

Розв'язування рекурентних рівнянь

Не існує єдиного методу для розв'язування рекурентних рівнянь. Проте певний підтип цих рівнянь можна розв'язувати один методом.

Рекурентне рівняння називають лінійним однорідним порядку к зі сталими коефіцієнтами, якщо воно має вигляд:

$$a_n = c_1 \cdot a_{n-1} + c_2 \cdot a_{n-2} + \dots + c_k \cdot a_{n-k}$$

Де $c_1, c_2, ..., c_k$ - дійсні числа та $c_k \neq 0$.

Приклад 1. Розглянемо рекурентні рівняння:

- $a_n = 1,11a_{n-1}$ лінійне однорідне першого порядку;
- $f_n = f_{n-1} + f_{n-2}$ лінійне однорідне другого порядку;
- $a_n = a_{n-5}$ лінійне однорідне п'ятого порядку;
- $a_n = a_{n-1} + a_{n-1}^2$ нелінійне;
- $a_n = a_{n-1} + a_{n-2} \cdot a_{n-3}$ нелінійне;
- $a_n = 2a_{n-1} + 1$ лінійне неоднорідне;
- $a_n = 4a_{n-1} 1a_{n-2} + n2^n$ лінійне неоднорідне;
- $a_n = n \cdot a_{n-1}$ лінійне однорідне, але не зі сталими коефіцієнтами.

Розв'язок рекурентного рівнянь k-го порядку називають загальним, якщо він залежить від k довільних сталих B_1, \dots, B_k і будь-який його розв'язок можна одержати підбором цих сталих. Для того, щоб рекурентне рівняння було формулою для визначення деякої послідовності, потрібно знати k початкових умов: $a_0 = A_0$, $a_1 = A_1$, ..., $a_{k-1} = A_{k-1}$. Із цих умов і визначають сталі $B_1, B_2, ..., B_k$.

Теорема 1. Якщо послідовність $a_n^{(1)}$, $a_n^{(2)}$, ..., $a_n^{(p)}$ - це розв'язки рекурентного рівняння (1), то для довільних чисел $B_1, B_2, ..., B_n$ послідовність

$$a_n = B_1 \cdot a_n^{(1)} + B_2 \cdot a_n^{(2)} + \dots + B_p \cdot a_n^{(p)}$$

також являє собою розв'язок цього рівняння.

Доведення. Кожну з тотожностей

$$a_n^{(i)} = c_1 \cdot a_{n-1}^{(i)} + c_2 \cdot a_{n-2}^{(i)} + \dots + c_k \cdot a_{n-k}^{(i)}, \qquad i = 1, 2, \dots, p,$$

помножимо на B_i та додамо результати

Теорема 2. Якщо число r_1 - корінь рівняння: $r^k = c_1 \cdot r^{k-1} + c_2 \cdot r^{k-2} + \ldots + c_k,$

$$r^{k} = c_{1} \cdot r^{k-1} + c_{2} \cdot r^{k-2} + \dots + c_{k}$$

то послідовність $r_1^n(n=1, 2, ...)$ - розв'язок рекурентного рівняння (1).

Доведення. Нехай $a_n=r_1^n$. Підставимо a_n у рівняння (1) і одержимо рівність $r_1^n=c_1\cdot r_1^{n-1}+c_2\cdot r_1^{n-2}+\cdots+c_k\cdot r_1^{n-k}$. Вона правильна, оскільки за умовою теорему виконується рівність $r^k=c_1\cdot r_1^{k-1}+c_2\cdot r_1^{k-2}+\cdots+c_k$, і залишається помножити обидві частини цієї рівності на r_1^{n-k} . Теорему доведено.

Рівняння (2) називають характеристичним для рекурентного рівняння (1). Це алгебраїчне рівняння степеня k; його корені можуть бути як простими, так і кратними.

Нехай усі корені характеристичного рівняння прості. Тоді за теоремою 2 можна навести k різних розв'язків рекурентного рівняння (1): $r_1^n, r_2^n, ..., r_k^n$ де $r_i(i=1.2, k)$ - корені характеристичного рівняння (2). Зазначимо, що всі r_i . відмінні від нуля. Якщо б це було не так, то $c_k = 0$. Доведемо, що коли всі корені характеристичного рівняння прості, то загальний розв'язок рекурентного рівняння має вигляд:

$$a_n = B_1 \cdot r_1^n + B_2 \cdot r_2^n + \dots + B_k \cdot r_k^n$$
. (3)

Безпосередньо з теорем 1 і 2 випливає, що послідовність (3) задовольняє рівняння (1). Отже, залишилося довести, що будь-який розв'язок рекурентного рівняння (1) можна подати у вигляді (3). Позаяк будь-який розв'язок повністю визначається значеннями $a_0 = A_0$, $a_1 =$ $A_1, \dots, a_{k-1} = A_{k-1}$, то достатньо показати, що система лінійних алгебраїчних рівнянь

має розв'язок за будь-яких A_0 , A_1 , ..., A_{k-1} .

Визначник системи (4)

$$\begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ r_1 & r_2 & r_3 & r_4 \\ r_1^2 & r_2^2 & r_3^2 & r_4^2 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ r_1^{k-1} & r_2^{k-1} & r_3^{k-1} & r_4^{k-1} \end{vmatrix}$$

- це визначник Вандермонда. він дорівнює добутку $\prod_{i>i} r_i - r_i$. Оскільки всі r_i різні, то визначник відмінний від 0, і система (4) має єдиний розв'язок за будь-яких A_0 , A_1 , ..., A_{k-1} .

Розглянемо тепер випадок кратних коренів. Вираз (3) у цьому разі - уже не загальний розв'язок. Справді, нехай, наприклад $r_1 = r_2$, тоді

$$a_n = (B_1 + B_2) \cdot r_1^n + B_3 \cdot r_3^n + \dots + B_k \cdot r_k^n = B \cdot r_1^n + B_3 \cdot r_3^n + \dots + B_k \cdot r_k^n.$$

Залишилося (k-1)довільних сталих, а визначити їх потрібно так, щоб задовольнити kпочаткових умов $a_0 = A_0$, $a_1 = A_1$, ..., $a_{k-1} = A_{k-1}$. Зробити це в загальному випадку неможливо. Нехай характеристичне рівняння (2) має s різних коренів r_1, r_2, \dots, r_k , кратність яких дорівнює, відповідно $k_1, k_2, ..., k_s(k_1 + k_2 + ... + k_s = k)$. Щоб побудувати загальний розв'язок рекурентного рівняння (1) у цьому разі, потрібно доповнити кількість розв'язків, яких не вистачає через кратність коренів $r_1, r_2, ..., r_s$. Можна довести, що окрім r_i^n розв'язки рівняння (1) - це також $n \cdot r_j^n$, $n^2 \cdot r_j^n$, ..., $n^{k \cdot j - 1} \cdot r_j^n$ (j = 1, 2, ..., s). Загальний розв'язок у випадку кратних коренів має такий вигляд:

$$a_n = (B_{j1} + B_{j2} \cdot n + \dots + B_{jk_j} \cdot n^{k_{j-1}})r_j^n.$$

Приклад 2. Послідовність чисел Фібоначчі задає рекурентне рівняння другого порядку $f_n=f_{n-1}+f_{n-2}$ з початковими умовами $f_0=0$, $f_1=1$. Характеристичне рівняння $r^2-r-1=0$, тобто $r^2-r-1=0$, звідки

$$r_1 = \frac{1+\sqrt{5}}{2}, r_2 = \frac{1-\sqrt{5}}{2}.$$

Отже,

$$f_n = B_1 \cdot \left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n + B_2 \cdot \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n$$

Для визначення констант B_1 та B_2 , скористаємося початковими умовами:

$$\sqrt{5}$$
\ $(1-\sqrt{5})$

$$\{B_1 \cdot \left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right) + B_2 \cdot \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right) = 1.$$
 Отримаємо $B_1 = \frac{1}{\sqrt{5}}$; $B_2 = -\frac{1}{\sqrt{5}}$ отже, $f_n = \frac{1}{\sqrt{5}} \cdot \left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n - \frac{1}{\sqrt{5}} \cdot \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n.$

Приклад 3. Розглянемо рекурентне рівняння четвертого порядку, $a_n = 5a_{n-2} - 4a_{n-4}$, початкові умови $a_0 = 3$, $a_1 = 2$, $a_2 = 6$, $a_3 = 8$. Характеристичне рівняння $r^4 - r^2 + 4 = 0$. Розклавши ліву частину на множники, послідовно одержимо

$$r^4 - 5r^2 + 4 = (r^2 - 1)(r^2 - 4) = (r - 1)(r + 1)(r - 2)(r + 2),$$

$$(r - 1)(r + 1)(r - 2)(r + 2) = 0,$$

$$r_1 = 1, r_2 = -1, r_3 = 2, r_4 = -2.$$

Отже, загальний розв'язок має вигляд $a_n = B_1 + B_2(-1)^n + B_32^n + B_4(-2)^n$.

Скориставшись початковими умовами, запишемо систему рівнянь для визначення констант:

$$B_1 + B_2 + B_3 + B_4 = 3,$$

$$\{B_1 - B_2 + 2B_3 - 2B_4 = 2,$$

$$\{B_1 + B_2 + 4B_3 + 4B_4 = 6,$$

$$B_1 - B_2 + 8B_3 - 8B_4 = 8.$$

Розв'язавши її, одержимо $B_1 = B_2 = B_3 = 1$, $B_4 = 0$. Отже, $a_n = 1 + (-1)^n + 2^n$.

Приклад 4. Нехай задано рекурентне рівняння $a_n = -6a_{n-1}$ – $9a_{n-2}$, $a_0 = 3$, $a_1 = -3$. Характеристичне рівняння $r^2 + 6r + 9 = 0$, звідки $r_1 = r_2 = -3$. Загальний розв'язок має

$$a_n = B_1(-3)^n + B_2 \cdot n(-3)^n$$
.

Для визначення констант, виходячи з початкових умов, складемо систему лінійних рівнянь

$$\begin{cases}
B_1 = 3, \\
-3B_1 - 3B_2 = -3,
\end{cases}$$

 $\begin{cases} B_1=3,\\ -3B_1-3B_2=-3, \end{cases}$ з якої знаходимо $B_1=3, B_2=-2.$ Отже, $a_n=3(-3)^n-2n(-3)^n=(3-2n)(-3)^n.$

Коротко розглянемо лінійні неоднорідні рекурентні рівняння зі сталими коефіцієнтами

$$a_n = c_1 \cdot a_{n-1} + c_2 \cdot a_{n-2} + \dots + c_k \cdot a_{n-k} + q_n, \quad (5)$$

де q_n - відома послідовність.

Теорема 3. Загальний розв'язок a_n лінійного неоднорідного рівняння (5) дорівнює сумі його часткового розв'язку \tilde{a}_n і загального розв'язку a_n відповідного лінійного однорідного

Доведення. Нехай \tilde{a}_n - будь-який частковий розв'язок неоднорідного рівняння (5). Тоді замінимо a_n на $\tilde{a}_n + a_n$ і отримаємо

$$ilde{a}_n + a_n = \sum_{i=1}^k c_i (ilde{a}_{n-i} + a_{n-i}) + q$$
 . Оскільки $ilde{a}_n$ - частковий розв'язок неоднорідного рівняння, то

$$\tilde{a}_n = \sum_{i=1}^k c_i \tilde{a}_{n-i} + q.$$

Отже, a_n задовольняє однорідному рекурентному рівнянню $a_n = \sum_{i=1}^k c_i a_{n-i}$.

Теорема 3 зводить задачу знаходження загального розв'язку неоднорідного рекурентного рівняння (5) до відшукання будь-якого його часткового розв'язку. У застосуваннях часто зустрічається випадок, коли

$$q_n = (b_0 + b_1 \cdot n + b_2 \cdot n^2 + \dots + b_p \cdot n^p) \cdot z^n,$$
 (6)

де $b_0, b_1, ..., b_n, z$ — задані дійсні числа.

Опишемо метод знаходження часткового розв'язку неоднорідного рекурентного рівняння (5) із q_n у вигляді (6). Припустимо, що відомі корені r_1, r_2, \dots, r_s характеристичного рівняння (2), кратності яких дорівнюють відповідно k_1, k_2, \dots, k_s , причому $k_1 + k_2 + \dots + k_s = k$. Можна показати, що тоді існує частковий розв'язок рівняння $(5)\tilde{a}_n = n^t \cdot (D_0 + D_1 \cdot n + D_2 \cdot n^2 + \cdots + D_n \cdot n)$ $D_p \cdot n^p) \cdot z^n$, де t=0, якщо $z \neq r_i (i=1,\ldots,s)$ і $t=k_i$, якщо $z=r_i$ для деякого j (тобто tдорівнює кратності кореня r_i , якщо $z = r_i$).

Приклад 5. Розв'яжемо неоднорідне рекурентне рівняння $a_n = a_{n-2} + n + 1$ із початковими умовами: $a_0 = 5$, $a_1 = -1$.

Запишемо відповідне однорідне рівняння $a_n = a_{n-2}$. Характеристичне рівняння матиме вигляд $r^2 - 1 = 0$, його корені $r_1 = -1$, $r_2 = 1$. Загальний розв'язок однорідного рівняння має вигляд

$$a_n = B_1(-1)^n + B_21^n = B_1(-1)^n + B_2.$$

Частковий розв'язок неоднорідного рівняння шукаємо у вигляді $\tilde{a}_n = n \cdot (D_0 + D_1 n)$. Підставивши його в неоднорідне рівняння, одержимо

$$D_0 \cdot n + D_1 \cdot n^2 = D_0(n-2) + D_1(n-2)^2 + n + 1,$$

$$(4D_1 - 2D_0 + 1) + (1 - 2D_1) \cdot n = 0,$$

звідки

$$\begin{cases} 1 - 2D_1 = 0, \\ 4D_1 - 2D_0 + 1 = 0. \end{cases}$$

3 останньої системи одержимо $D_1 = 1/2$, $D_0 = 3/2$. Отже, частковий розв'язок неоднорідного рівняння має вигляд $\tilde{a}_n = 3 \, n/2 + n^2/2$. На підставі теореми 3 записуємо загальний розв'язок неоднорідного рівняння:

$$a_n = \tilde{a}_n + a_n = 3n/2 + n^2/2 + B_1(-1)^n + B_2.$$

Підставивши початкові умови, одержимо систему лінійних алгебраїчних рівнянь для визначення констант B_1 та B_2 :

$$\begin{cases}
B_1 + B_2 = 5, \\
-B_1 + B_2 = -3,
\end{cases}$$

 $B_1+B_2=5,$ $\{-B_1+B_2=-3,$ звідки $B_1=4$, $B_2=1$. Отже, $a_n=4(-1)^n+1+3\,n/2+n^2/2$.

Приклад 6. Знайдемо загальний розв'язок рекурентного рівняння

$$a_n = 4a_{n-1} - 4a_{n-2} + n2^n.$$

Харакгеристичне рівняння має двократний корінь r = 2. Отже, частковий розв'язок неоднорідного рівняння має вигляд $\tilde{a}_n = n^2(D_0 + D_1 n)2^n$. Після підстановки його у вихідне рівняння та зробивши скорочення на 2^n , одержимо

$$n^{2}(D_{0} + D_{1}n) = (6D_{1} - 2D_{0}) + (1 - 6D_{1})n + (D_{0} + D_{1}n)n^{2},$$

звідки можемо записати систему

$$\begin{cases} 6D_1 - 2D_0 = 0 \\ 1 - 6D_1 = 0. \end{cases}$$

 $\begin{cases} 6D_1 - 2D_0 = 0, \\ 1 - 6D_1 = 0. \end{cases}$ Розв'язавши її, одержимо $D_0 = 1/2$, $D_1 = 1/6$. Загальний розв'язок однорідного рівняння має вигляд $a_n = (B_0 + B_1 n)2^n$, а неоднорідного -

$$a_n = (B_0 + B_1 n)2^n + n^2(\frac{1}{2} + n/6)2^n.$$

Принцип коробок Діріхле

Принцип коробок Діріхле — це один з найважливіших методів доведення, який має особливо широке застосування в теорії скінченних автоматів, теорії чисел та інших розділах.

Теорема 1(принцип коробок Діріхле).

Якщо k + 1або більше предметів розкладено в kкоробках, то існує принаймні одна коробка, яка містить два або більше предметів.

Доведення 1.

Припустимо, що жодна коробка не містить більше одного предмета. Тоді загальна кількість предметів становить щонайбільшеk. Це суперечить тому,що ϵ щонайменше k+11предмет.

Приклад 1.

У будь-якій групі з 367 чоловік принаймні двоє народилися в один день (можливо, у різні роки).

Нагадаємо, що як [x] позначають найменше ціле число, яке не менше x.

Теорема 2(узагальнений принцип коробок Діріхле).

Якщо N предметів розкладено в k коробках, то існує принаймні одна коробка, яка містить щонайменше [N/k] предметів.

Доведення 2.

Зазначимо, що справджується нерівність [N/k] < (N/k) + 1. Припустимо, що жодна коробка не містить більше ніж [N/k] — 1предметів. Тоді загальна кількість предметів становить щонайбільше

$$k([N/k] - 1) < k(((N/k) + 1) - 1) = N$$

Це суперечить умові теореми, що загальна кількість предметів дорівнює N.

Приклад 2.

Серед 100 чоловік принаймні [100/12] = 9народилися в одному місяці.

Принцип включення-виключення

Цей принцип дає відповіді на питання, як визначити кількість елементів у об'єднанні множин. Для двох множин правдива формула:

$$|A \cup B| = |A| + |B| - |A \cap B|$$

Для трьох множин формула для кількості елементів у їх об'єднанні ускладнюється:

$$|A \cup B \cup C| = |A| + |B| + |C| - |A \cap B| - |A \cap C| - |B \cap C| + |A \cap B \cap C|$$